JANI PLANCI MEDICI PRIMARII ARIMINI DE MONSTRIS AC MONSTROSIS...

Giovanni Bianchi, Arimini

Digitized by Google

Digitized by Google

MONSTRA, Putei Amiciſſime, in ſpecies tres commode tribui poſſe arbitror, quarum primam eorum eſſe iudico, quae in Vtero Animantium ita oriuntur, ut ex duobus pluribusve foetibus manifeſto in vnum coaleſcant, quod Monſtrum dicitur, quodque Partes, Membraque multa, ex quibus coaluit oſtendit. Genus hoc Monſtrorum tam notum eſt, & tam facile animo quisque ſibi fingit, quomodo tenella ſtamina, & plane mucoſa plurium foetuum conſociari poſſint in Vtero Matris ictu vel caſu quodam alio, ut permulti ex Phyſicis Recentioribus Monſtra omnia non alio pacto oriri poſſe arbitrentur. At cum Winslowio * aliisque Genus etiam ſecundum Monſtrorum agnoſco, quae ex conformatione naturali, ſive ex plaſtica quadam vi naturae, ſive a natura ipſa ludente, vt ita dicam, ita fiunt, vt Partes tantum aliquas duplicatas, vel

* Praeter genus hoc Monſtrorum nullum aliud agnoſcunt Duverneyus, & Winslowius, proptereaquod, ut inquiunt, Naturae Auctor Deus Monſtra omnia in ipſomet Ovo condiderit. *Vid. Acta Academ. Scientiar. Pariſienſis.*

deficientes oſtendant. Quis enim Sedigitum Hominem arbitretur ex duplici foetu humano coaluiſſe, quòd vnicum digitum redundantem oſtendat, cetera vero in ſuis membris viſceribusque vnicus ſit? Quod de Digito dicimus, cur dicere non poſſumus de Brachio, Pedeve multiplici, quae in quibusdam Monſtris cernimus? Si de Digito, Brachio, Pedeve dicimus, cur de Capite, cur de Iecinore duplici, & cur de aliis Membris Viſceribusque interdum duplicibus idem dicere non poſſumus? Praeſertim quum nulla veſtigia ceterorum membrorum viſcerumque geminati foetus ſuperſint? Ad tertium genus Monſtrorum ea revocari poſſe cenſeo, quae morbo in Animantibus ſic fiunt, vt vel Partes Animantium in rem plane diverſam transmutentur, cuius generis ſunt, quum Oſſa reperiuntur ubi Caro, vel Glandula, vel Membrana reperiri debuerat; vel denique ſi Morbus, effectusque Morbi ſit tantus, & tam rarus, & ita inſolens, vt ad Monſtra, & ad Oſtenta referri poſſit. Specimen trium horum generum Monſtrorum, quae apud nos ſunt, vel fuerunt deſcribere, & figuris quibusdam inluſtrare modo hac Epiſtola molior, quam Epiſtolam cum Academia communicare, eamque in Acta ejus, ſi lubet, referre poteris.

Ad genus primum Monſtrorum quod adtinet ipſis Kalendis menſis Maii anno milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo quinto Carolus Agolantes Vir Nobiliſſimus mihique Amiciſſimus bicor-

Digitized by Google

poreum Aeluri Catulum diſſecandum adtulit, quem mortuum peperit noctu ejus mater. Circa umbilicum dividi in duo corpus huius Monſtri incipiebat. Duo enim ſuperſtites erant funiculi umbilicales, duae caudae, & quattuor pedes poſteriores cernebantur. At Caput in Monſtro erat unicum, ſed mandibula inferior erat bifida, ut duplex mentum conficeret, in quo duae erant linguae. In Palato ſepimentum erat cum duobus antris, quae in unicam tracheam deſinebant. Si inflaretur oeſophagus, ſeu Gula flatus in Pulmones penetrabat, & viciſſim flatus ex trachea in oeſophagum, & in ventriculum permeabat. Corpus erat unicum in pectore vſque ad ventriculum, qui ventriculus item erat vnicus, ſed vltra ventriculum corpus duplicabatur, vt duos haberet funiculos umbilicales, & quattuor pedes in parte poſteriori, & caudas duas. Pulmo erat vnicus, ſed in majores numero lobulos ſecabatur, quam ſi vnicum fuiſſet Animal. Collum detracto corio cum duplici cervice, ſeu cum duplicatis vertebris apparuit. Duae item Spinae erant in dorſo, & duplex ſternum in pectore. Quattuor pedes erant in Parte ſuperiori; duo anteriores in loco ſolito, & duo in dorſo ad ſcapulas, quae Scapulae, ſeu Homoplatae item quattuor erant, quamquam una earum valde parva apparebat. Vltra Ventriculum duplex erat Abdomen, & in vnoquoque Abdomine cernebantur inteſtina tenuia, & craſſa, quae ab vnico illo Ventriculo

geminatis initiis oriebantur. Vnicum erat Iecur, & unicus Lien, ſed quadruplices erant Renes, duplices ſcilicet in quolibet Abdomine. Sexus foemineus erat in utroque animali.

Ex hac Hiſtoria breviter a me narrata huius Monſtri, & ex figuris, quas in calce huius Epiſtolae adiungo Tabula I. manifeſto apparet Monſtrum hoc ex genere eorum eſſe, quae ex duplicato foetu in vnum coaluerunt ictu, vel caſu quodam alio, dum tenera adhuc eſſent, & plane mucoſa eorum ſtamina in vtero, ſeu melius in cornibus matris, [Vterum enim non habent Aelurorum matres] Geminata fere hic ſunt omnia, & quaedam, ſi unica apparent, velut inſitione quadam in vnum coaleſcere potuerunt.

Non tantum manifeſto cernimus Monſtra geminati foetus in Hominibus, ceteriſque Animantibus, ut perſpicue vidimus in Monſtro modo deſcripto, ſed clare cernuntur etiam in Fructibus qua arboreis, qua terreſtribus. Terreſtrem Fructum, Melonem ſcilicet monſtroſum geminatumque ſaepenumero hoc anno vidimus, & horum vnum, quem diſſecui Figura III. & IV. Tabulae II. oſtendunt. Figura enim III. fructum integrum ob oculos ponit, vbi littera *a* exprimit Pediculum, qui rimula quadam duplex eſſe apparet; Haec Rimula per vniverſum corpus Melonis vtrimque protendebatur, & deſinebat in *c*, ubi diſiuncta erant ambo Melonis, ut ita dicam, Capita, ſeu Flores, ut hic vocantur; propterea-

Digitized by Google

quod Flos in ea parte ſit, & ex ea decidat, quando Melo adoleverit. Figura IV. ejusdem Tabulae Melonem diſſectum repraeſentat, in cuius Pediculo *a* manifeſto cernitur diviſionis rimula geminati fructus, quae tamen intrinſecus in fructu non apparebat, ſed unicum ſeptum in *b* cernebatur ſine rima. Litterae *cc* denotant loculos, in quibus ſemina in Melone vtroque cum ſuis placentulis locabantur. Fructum hunc quisque etiam videt ex duplici fructu, ſeu foetu, manifeſto coaluiſſe, quum duplicia ſint omnia, & in vnum conſociata. Quomodo vniantur duo Fructus in vnum, vt rem Monſtroſam conficiant, dicendum. Fructus ſane Monſtroſi non ex prava imaginatione matris oriri quispiam dixerit, vt permulti de Monſtris humanis, & belluinis dixerunt; Plantae enim nulla ſentiendi, nullaque imaginandi vi praeditae vulgo, & quidem recte, cenſentur. Quomodo ergo conſociabuntur in vnum Monſtrum duo, pluresque earum Fructuum, vt conſociari, non ſolum in Melonibus; ſed in omnibus Fructibus frequenter cernimus? Ictu certe, vel alliſione non tam facile, quum progrediendi vim non habeant Plantae, & earum Vterus immobilis, & conſtipatus plerumque ſit, quamquam ventorum, imbrium, & aliarum rerum iniuriae labefactare interdum tenella Fructuum ſtamina non negaverim; at veroſimilius credo ex foecunditate nimia Plantae fructiferae Fructus duos, vel plures interdum tam prope gigni, vt veluti in-

Digitized by Google

ſitione quadam in vnum coaleſcant, quod Hortorum Cultores id arte ſaepenumero praeſtant in Malis Medicis praeſertim, vt ex duplicatis gemmis, quas inſitione coniungunt fructum vnicum duplicis ſpeciei, & naturae oriri videamus. Cur igitur natura ipſa Arboris Plantaeve cuiusque efficere non poteſt, vt vicinitate quadam germina duo Fructus, vel plura in vnum coaleſcant, & ad maturitatem veniant, vt veniunt ea, quae arte in Malis Medicis conſpiciuntur; praeſertim ſi vtriusque Fructus Flos ſit Androgyna, at ſi ſit foeminei Sexus, vt ſunt Flores foecundi Melonum noſtrorum, & omnium Cucurbitaceorum, tunc ex Flore Maſculo Semen, ſeu Seminalis Pulvisculus in Infundibulum alterius Floris deferri poterit, vt foecundetur. Hic non abs re adnotandum eſſe iudico Flores Cucurbitaceorum, quemadmodum omnes norunt, eſſe duorum generum, alii ſcilicet ſteriles ſunt, & fructiferi alii, ſeu foecundi, ut aiunt, qui melius foecundati dicerentur. Qui ſteriles ſunt, ii mares pariter ſunt; Hi quidem unico Piſtillo turbinato conſtant, quod parvulas ſphaeras pellucidas, & flavas gerit ſupra rugas quasdam ſpirales. Flores vero, qui fructiferi ſunt tria ſtamina gerunt, quorum vnumquodque velut in duo diſſectum eſt. Quare apparet Flores ſteriles, ſeu Mares, Monandrios eſſe, & Flores fructiferos, ſeu foecundos, vel melius foecundandos, Trigynios eſſe, ut Linnaeus loquitur, qui neſcio an hanc differentiam in li-

bris

Digitized by Google

bris ſuis, quam ego perſpicue in Floribus Cucurbitaceis obſervavi, adnotaverit. Monoecia enim, & Syngeneſia ſua habet neſcio quid obſcuri hoc loco.

Venio nunc ad genus ſecundum Monſtrorum. Sabiniani in Gallia Ciſalpina, quod Oppidum eſt non ignobile noſtrae Ariminenſis Dioeceſis decem millia paſſuum ab Vrbe Arimino diſtans anno praeterito ortus eſt Vitulus biceps prope Fanum celebre Virginis ad ripas parvi Fluminis, quod muros eius Oppidi alluit, quod a nonnullis cum Hadriano Cardinali pro vero Rubicone Antiquorum habetur. Monſtrum hoc edidit Vacca eius mater tempore debito a. d. IV. Kal. Iunias anno milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo ſeptimo. Quare ſtatura ejus erat cum ceteris Vitulis communis. Duabus diebus vixit, & pridie Kalendas Iunias a Ioanne Antonio Battarra Viro in Botanicis, & in Hiſtoria Naturae verſato auditore noſtro, & quondam Sabiniani Philoſophiae Profeſſore, & a Daniele Columna Medicinae Doctore, & in re anatomica adiutore noſtro, qui Sabinianum a me miſſi ſunt, Cadaver illius Vituli diſſectum eſt. Capita tantum duo habebat in vnum coniuncta, quae in parte oſſis petroſi & temporalis coniungebantur. Oculi quattuor erant in hoc Monſtro, ſed duobus externis tantum cernebat, nam reliqui duo, qui in parte interiori erant locati, leucomate, ſeu albugine quadam in cornea inficiebantur, vt obiecta cernere

Digitized by Google

non poſſent. Fabrica tamen vniverſa horum oculorum perfecta erat in ſuis tunicis humoribusque, & a ſuo nervo optico quilibet oculus diſtincte proficiſcebatur. At Aures tantum duae extrinſecus apparebant. Diſſecto Cranio duplex Cerebrum repertum eſt, quod a maiori quodam ſepimento Durae Matris dirimebatur; At vnicum erat Cerebellum, & vnica Medulla oblongata, & vnica Medulla Spinalis. Duae erant Linguae, vna in quolibet Monſtri ore, quae circa baſim vniebantur, & ab vnico oſſe hyoide ſuſtentabantur. Vnica erat Larynx, vnica Trachea, vnicus Oeſophagus, Cor & Pulmo vnicum. Verbo extra Caput vnica erant omnia, vt in ceteris Vitulis. Monſtrum hoc, vt & ſequens, ex conformatione naturae ortum eſſe dici poteſt, & non ex conſociatione duorum foetuum, quum alterius foetus, praeter Caput, ne veſtigium quidem ullum apparuerit. Vituli huius imaginem cernere licet Tab. I. Fig. III., vt & eius Linguam bifidam Figura IV. quarum rerum explicationem in calce huius Epiſtolae dabo.

Sedigitum Foetum ſeptimeſtrem ſecui pridie Kalendas Ianuarias anno milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo ſexto, quem edidit Arimini Clara Pardenzana Nautae Vxor, mulier aetatis XXXIII. annorum, obeſa, & plurimorum filiorum mater. Auricularis digitus duplex cernebatur, velut appendix quaedam in qualibet manu foetus. At Monſtrum hoc vnicum Naſi foramen habe-

Digitized by Google

bat, vel, vt melius dicam, nullum, nam imperviae erant ambae eius nares, & foramen tantum vnicum & rotundum in illa fovea reperiebatur, quae ſub nares eſt, per quod foramen Foetus reſpirabat; Aliquot enim horis vixit. Herniam magnam in Vmbilico habebat, in qua ſacculus ex dilatato Peritonaeo cernebatur, in quo vniverſum inteſtinum Ileum, & pars magna Coli cum Coeco reperta eſt. Monſtrum item hoc ex conformatione naturae, & non ex conſociatione aliqua quisquam ortum eſſe videt.

Ex Conformatione item naturali dicendum eſt in Oſſe Hyoide interdum duo Oſſicula reperiri inter os baſis, & inter cornua eiusdemmet Oſſis Hyoidis, ſeu Bicornis, quemadmodum duo ſatis magna quidem, & conſpicua, conicae figurae, & ſeptem lineas pariſienſes longa reperit hoc anno Daniel Columna Medicinae Doctor, & Adiutor noſter, ut dixi, in Cadavere viri ſexagenarii, quod ſecuit Arimini in Noſocomio. Huiusmodi Oſſicula Tabula III. Figura V. Sub Litteris *cc* cernuntur. Haec Oſſicula memorantur ab Heiſtero in ſuo Compendio Anatomico, [*num.* 106], dicitque ea eſſe valde exigua, a multis neglecta, & ſeminis Tritici fere figura, quae Triticea inde appellari poſſe cenſet; Verum haec noſtra ſatis magna quidem, & peculiaria a Columna obſervata *Avenacea* potius dici poſſunt quam Triticea, quum granum Avenae magis integri, & maioris quidem, referant, quam Tritici.

Digitized by Google

At quoniam hic de Oſſiculis circa Hyoides Os incidit ſermo referre lubet duo alia Oſſicula, quae ſaepenumero ad finem Cornuum eiusdemmet Oſſis Hyoidis reperi, ea nempe in parte, qua cum Proceſſibus Cartilaginis Thyroidis coniungitur, ſive per carneum ligamentum, per ſyſſarcoſin, vt Anatomici vocant, ſive per genuinum muſculum, quem in Cane Chondro-Cerato-Hyoideum appellat Douglaſſius. In parte igitur, ubi hic muſculus, ſive Ligamentum reperitur, quo Cornua, ut dixi, Oſſis Hyoidis cum Proceſſibus ſuperioribus Cartilaginis Thyroidis coniunguntur, ſaepenumero Oſſicula duo, vnum ſcilicet in quolibet latere, obſervavi, quae ab Anatomicis non deſcribuntur, & quae Hordei granum cortice denudatum referunt, & quae inter res peculiares, & non ſatis obvias commode referri poſſunt. Huius Oſſiculi Hordeacei formam, ſic enim id modo appellare liceat, cernere poteris eadem Tabula III. Figura VI. ſub littera *a*. Littera enim *b* Cornu, ſeu Segmentum Cornu Oſſis Hyoidis exhibet. Littera vero *c* Proceſſum Cartilaginis Thyroidis, ſeu Segmentum ejusdemmet Cartilaginis, inter quae Segmenta in Ligamento ipſo vtraque coniungente huiusmodi Hordeaceum os reperitur.

Tripodem Infantem edidit Vrſula Hortulani Vxor Arimini in Divi Geneſii Suburbio viginti quinque abhinc annis. Pes redundans a Pube prodit, Tibia & Femore eſt inſtructus. Quando Puer

Digitized by Google

lactans erat , Crus hoc vniverſum duobus aliis Cruribus erat aequale , & bene nutritum , ſed ita erat diſpoſitum , vt planta pedis non Terram , ſed Coelum reſpiceret , & verſus abdomen , & pectus Crus vniverſum inclinaretur . Ineunte aetate Pars iſta non ita nutritione aucta eſt , ut reliqui duo Pedes ; Quare Puer Pedem hunc redundantem intra ſubligacula geſtare poterat , uti modo geſtat Adoleſcens intra magna quaedam ſubligacula Epirotarum more , & Fabri lignarii artem exercet . Tripodis hujus Adoleſcentis figuram in medium non adfero , quia ſubruſticus ipſe eſt , & vt denuo eum contemplarer non permiſit , nedum vt a Pictore pingeretur , qui tamen per me vivit , nam Parentes eius dum infans eſſet inſtabant , vt ego per Chirurgum Crus illud redundans ſecarem , ne puero , & ipſis incommodo eſſet , quod non permiſi timens , ne magna ſanguinis effuſione periret . Membrum enim illud nimis amplum tunc erat , & bene conformatum , vt dixi . Monſtrum hoc item dico ex conformatione Naturae prodiiſſe , & non ex vnione alterius foetus , quum praeter vnicum Pedem ne vestigium quidem alterius foetus ſuperſit .

Item ex conformatione Naturae aio eſſe , ut hic Arimini ſexagenarius Presbyter quattuor tantum digitos habeat in manu ſiniſtra , quae manus nulla tamen deformitate eſt conſpicua , ſed tantum minor altera apparet , quum vna digitorum , & metacarpi phalanx , vt Anatomici loquuntur , eidem manui deſit .

Si ſiguris exprimere datum non fuit Tripodem Hominem, & Quadridigitatum Senem; Figura tamen Quinquedigitatum Pedem Galli Gallinacei exprimemus, cuius ſiguram numero VIII. Tabulae III. cernere poteris. In vtroque pede quinquedigitatus erat Gallus iſte, cuius pedes in Muſeolo meo adſervo. In vtroque breviori Galli digito, qui velut humano pollici reſpondet, non vnicus, ſed duplex pollex cernitur, & littera *a* repraeſentat pollicem adiectum; Littera vero *b* pollicem ordinarium Gallorum exprimit, qui tamen longior eſt ſolito, vt ſigura ipſa oſtendit; Inter articulum medium iſtius digiti *b* maioris, pollex ille minor *a* cum ſua vngui prodit. Digitos hos geminatos in vtroque pede huius Galli ex conformatione naturali quisque videt ortum habuiſſe, & non ex duplicis foetus conſociatione, quum praeter hos duos digitos redundantes, & parvos quidem, nullum aliud membrum viſcusque geminati foetus in hoc Animali ſupereſſet.

Ex Avium Ovis Monſtra prodire valde peculiare eſt, & maxime quidem prodeunt ex iis Ovis, quae geminatum Vitellum, & geminatam Chalazam, ſeu Cicatriculam geſtant, quae indicio ſunt geminatum foetum in illis Ovis contineri. Facile enim tunc quisque ſibi ſingit animo, quomodo tenella Pullorum ſtamina in Ovis illis conduci poſſint in vnum, vt foetus edatur, quod geminatum Caput habeat, vt videmus habere Aquilas illas in ſtemmate Auſtriaco; qui foetus

habere poteſt pluſquam duas alas, & pluſquam duos pedes, & viſcera omnia in eo geminata eſſe. Haec ſane Monſtra hic non vacat referre, quum frequentiſſima ſint, ut quisque novit, omni loco, & tempore; Verum non adeo frequens eſt Ova ipſa extrinſecus monſtroſa eſſe, & apparere, ſi exiguitatem in iis excipias. Gallinae enim plerumque, quum foecundae eſſe deſinunt, & effoetae fiunt, ut matres ſint, ſeu Matrices, ut Latini loquuntur, quando ſcilicet Ovis incubare volunt, tunc Ova quaedam minima, & vitello interdum carentia edunt. At hic Arimini Gallina quaedam anno elapſo Ovum tempore debito excluſit non ovalis figurae, ſed oblongum, & recurvum, vt digitum humanum quodammodo referat, vt cernere eſt in Tabula II. Figura V. cuius Ovi integram teſtam albumine, & vitello purgatam in Muſeolo meo adſervo. Ovum hoc item aio ex conformatione naturali productum fuiſſe in Ovario Gallinae, vel ab acido quodam circa Oviductum congeſto fuiſſe deformatum, quod eius teſtam emollierit, vt oblongatum ſit, dum excluderetur, ut accidit in Ovorum teſtis omnibus, quae aceto molleſcunt, quod & Circulatores ſciunt, vt Ova ita emollita in ampullas vitreas collo arcto coniiciant. Non enim imaginatione Gallinae Ovum hoc noſtrum oblongatum, & recurvatum eſſe cenſeo, quemadmodum quidam imaginationi plus ſuae, & pravae opinioni, quam rectae rationi tribuentes arbitrati ſunt,

qui tempore eclipſis ſolaris Gallinas Ova edidiſſe cum figura Solis defectus, & Lunae eum obumbrantis Stellisque adiunctis ſcripſerunt, & haec omnia figuris aeneis repraeſentare non dubitarunt, vt fecerunt ex Magliabecchii fide quidam Germani Actorum Naturae Curioſorum Compilatores, vt diſerte teſtatur Ioannes Henricus Cohauſenius eo in Libro, cuius titulus eſt: *Exercitatio de Lucis in Phoſphoro Cauſſis;* quo in Libro id tierum narrat, & figuram aere inciſam cum Ovo portentoſo [*Pag.* 113] denuo recudit, ad quod non attendentes quidam ex Inſubria, dum haec ederentur, novam Diſſertationem de Ovo quodam alio, quod exſculptam habet Solis & Lunae faciem tempore maximi Solaris defectus, qui hoc anno quintili menſe accidit, Ovumque illud, cuius figuram exhibent, apud Seplaſiarium quemdam *Frichignone* nomine adſervari narrant, quod Ovum Stellam quamdam in parte eius inferiore exſculptam inſuper habeat; & diſſertationis Auctor alia Ova iis in locis Inſubriae hoc pacto portentoſa eo tempore ab aliis Gallinis edita fuiſſe dicit, ſed Quisque ſanae mentis videt Ova illa fraude viri cuiusdam vaſri typo quodam effingi potuiſſe, quum prius aceto fuerint emollita. Blondellus enim, & Auctor quidam gravis Gallus Anonymus in Epiſtolis quibusdam in Ephemeridibus Trevoltianorum menſe iunio anno milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo quinto relatis, vim iſtam imaginandi, quae foetum variare,

re,

Digitized by Google

re, & in Monſtrum interdum plane convertere poſſit, ſolide refutant, & Monſtra, Monſtroſasque Partes Animantium oriri, vel ex prava conformatione naturali, vel ictu, morboque alio ſapienter contendunt, quod fortaſſe ex his omnibus accidit in Ovo noſtro oblongo, & recurvo.

Morbo ne acciderit an Conformatione naturali dicendum ſit, vix dignoſcitur, ut Capus apud nos Calcar habuerit in pede inſignis magnitudinis, vt Cornu potius quam Calcar, ſeu Gallinaceum Vnguem referat; eius enim longitudo eſt quinque digitos pariſienſes cum octo lineis. Calcar hoc cernitur in calce huius Epiſtolae Figura VII. Tabula III. ſub litteris *aa*. Nucleus eius Calcaris, ſeu pars purè oſſea haerens Pedi Capi, & intus latens digitum vnum cum ſeptem lineis pariſienſibus aequat. Capus hic, qui inſigne huiusmodi Calcar gerebat, & qui in Britannia ſi fuiſſet in Alectoromachia gallos britannos vniverſos proelio inito fudiſſet, per octo annos a Cauſidico quodam curioſo, & affini noſtro fuerat enutritus, qui Capus diſtortos habuit praeterea, & maxime oblongatos in illo pede vngues omnes ſub litteris *b.b.b.* notatos, eo excepto, quem littera *c* notat, qui apice acuto erat, vti ſolet in ceteris. Tu, mi Putei, videris an prava conformatione naturali, an morbo, an ſenectute, quae morbus eſt & ipſa teſte Tullio, acciderit, vt in hoc Capo Calcar ad tantam inſignem magnitudinem excreverit, vt vngues praeterea ma-

xime oblongi, & diſtorti fuerint, vt anguimanus Capus hic dici potuerit, vt de Bove Luca, ſeu de Elephanto dixit Lucretius. Monſtri certe ſpeciem habet Pes iſte huius Capi, quam quidem tantam non habebat Pes alter eiusdem, licet & Calcar in eo eſſet magnus quidem, & Vngues plerumque diſtorti.

Venio nunc ad ea Monſtroſa, quae a vitio quodam, magno quidem, & non peculiari, neque in Vtero matris contracto, ſed quae morbo quodam oriuntur. Viginti duo abhinc annis ſcripſi ad Te, Putei Doctiſſime, in Appendice eius Epiſtolae, quae edita eſt vna cum alia Tua, Hiſtoriam de Ventriculi Luxatione ex calloſo quodam Vlcere, quam in cadavere Canonici noſtri Saecularis inveni, modo ad Te ſcribere etiam volo Hiſtoriam aliam Vlceris cuiusdam magni & calloſi, quod obſervavi in Ventriculo alterius Canonici ex Lateranenſium Ordine, qui circa Kalendas Ianuarias hoc anno cIↄIↄccxlviii. obiit. Vlcus hoc calloſum Ventriculi hic memoro, quòd hoc morbi genus ſaepenumero a me obſervatum ſit Arimini, vt maxime frequens dici poſſit, quamquam in Libris Practicis Medicorum non ita frequenter deſcribatur, ſed rarò relatum inveniatur, quo tamen innumeri apud nos perierunt, vti accidit duobus abhinc annis in Viro Nobili ſexagenario, cuius Cadaver a me diſſectum fuit; quo morbo laborat etiam nunc, & quidem ad mortem Nobiliſſima alia Mulier quadragenaria. Hiſtoriam

huius Canonici propterea quoque hic adiungo, quod Ioannes Antonius Battarra, qui interfuit ſectioni Cadaveris, quique, vt dixi, auditor olim noſter fuit, & modo pro ſua Humanitate Adiutor Studiorum noſtrorum in Botanicis, & in Hiſtoria naturali ſe praebet, figuram vlceris illius calloſi delineaverit vna cum quibusdam aliis Partibus, quae omnia cernere poteris in calce huius Epiſtolae Tabula II. Figura I. & II; quas figuras etiam, vti & alias omnes, quas modo adduco ipſemet Battarra aere expreſſit. Vlcus igitur calloſum & duos digitos transverſos fere profundum, circulare, & argentei Philippi latitudinem exaequans inveni in fundo Ventriculi in cadavere Ioſephi Zannelii Caeſenatis Canonici ex Ordine Lateranenſium Viri quadragenarii. Is Caeſenae per tres & amplius menſes doloribus Stomachi, & Inteſtinorum laboravit magna cum alvi adſtrictione. Dolores Stomachi acerbiores fiebant quinque, vel ſex horis a paſtu, qui vomitu, vel ſpontaneo, vel digitis excitato leniri videbantur. Ariminum venit, vt melius curaretur, ſi fieri poſſet, ante Idus Decembrias anni elapſi, & in Domo Catharinae Brunelliae Sororis ſuae hoſpitatus eſt. De calloſo vitio Ventriculi ſuſpicatus ego ſum antequam aegrum inviſiſſem ex litteris ad ſororem datis, quibus nuntiabat doloribus illis cotidianis, & periodicis tentari, & interdum per inferiora materiam nigram deieciſſe. Poſtquam Ariminum venit prima die

Tectuccianam Aquam pondo duarum librarum ſumſit, qua leniter alvus laxata eſt, ſic poſt triduum eamdem Aquam ſumſit, quae bene ei pariter ceſſit, ita & bene ceſſit ei decoctio ex Pulpa Caſſiae, quam Decoctionem ad libram vnam mane & veſpere duobus diebus ſumſit. Deinde per decem dies mane aliquot Pilulas ſumſit ex Terebinthina Veneta cum pulvere Abſinthii, quibus remediis, & opiatis interdum, dolores valde leniti ſunt; & a flatibus tantum cruciabatur aeger, & febricula laborabat cum pulſu ſatis pleno, & cum appetitu ſemper valido. Miſſus eſt ei ſanguis a brachio ad aliquot vncias in hoc morbi curriculo, & pilulas ſolitas ex Terebinthina & Abſinthio ſumebat. At Kalendis Ianuariis huius anni milleſimi ſeptingenteſimi quadrageſimi octavi poſtquam ea die ſubcinericium Panem & res alias durae digeſtionis comediſſet noctu multum ſitire coepit, quare advocato famulo aquam multam petiit, & bibit, putans magnam febrim acceſſiſſe, ſed paullo poſt in veternum magnum incidit, vt diluculo ego a famulo accitus eum plane agere animam invenerim magno cum ſtertore & cum pulſu debili omnino, & parvo; quare ſuſpicans de diſruptione vaſorum ſanguineorum, alvi excrementa inſpexi, quae noctu antequam veternoſus fiebat, deiecerat, & nigricantia ſanguineque admixta reperi. Aeger tamen non niſi hora ſecunda noctis a. d. IV. Nonas Ianuarias magno

Digitized by Google

anhelitu, & ſtertore expiravit. Sequenti nocte in ſuo Monaſterio Sancti Marini, vbi eius corpus translatum fuerat, ſectionem Cadaveris inſtituimus coram quamplurimis ex noſtris Diſcipulis, & Canonicis, & Abbate eius Ordinis. Invenimus igitur, vt dixi, calloſum illud Vlcus duos digitos fere profundum, circulare, & latitudine argentei Philippi extenſum. Vlcus hoc erat in fundo Ventriculi, & duos digitos transverſos diſtabat a Pyloro. Ventriculus in ea parte, vbi hoc Vlcus erat, admodum craſſus evaſerat, & extra ipſum infra illud Vlcus in eo loco vbi Omentum cum Ventriculo coniungitur glandulae aliquot reperiebantur amygdalae, vel anacardi magnitudine. Cetera Ventriculus erat naturalis craſſitiei, ſed naturali magnitudine paullo amplior. In ipſo Ventriculo, & per vniverſum Inteſtinorum Canalem excrementum nullum repertum eſt, ſed tantum ſanguis ater, qui Ventriculum vniverſum, & Inteſtina ad anum vſque infecerat. Iecur vniverſum ſtrumoſum erat, & naturali amplitudine minus. Intus & in cute refertiſſimum erat huius cadaveris Iecur Glandulis, ſeu Tuberculis lenticularibus. Color eius ſubalbidus erat ad flavedinem accedens. Veſicula Fellis inanis bile omnino erat. Cetera Abdominis Viſcera ſana apparuerunt. Intra tamen Abdominis Cavernam latex ſanguineus inſtar loturae carnis repertus eſt. In Pectore Lobus ſiniſter Pulmonum arcte ad coſtas, & ad

ſeptum transverſum adhaerebat. Laboraverat enim Venetiis tribus annis ante obitum laterali morbo. In dextra Pectoris Caverna copia aliqua ſanguinis reperta eſt, qui ſanguis fortaſſe effuſus eſt, dum animam ageret; ſtertore enim magno cum grandi anhelitu, vt dixi, animam efflavit. Cor ſanum apparuit, ſed Arteria Aorta in parte interiori non alba apparebat, ſed impenſe rubra, & veluti vlceroſa, & corroſa variiſque puſtulis ſcatens, quod ſaepe obſervavi in aliis cadaveribus, eorum praeſertim, qui ſyphillide laborarunt, & ad Aneuriſma Aortae, vel ad Pectoris Hydropen ſunt diſpoſiti. Intra Caput huius Cadaveris nil notatu dignum reperimus, praeter humiditatem quamdam circa piam matrem, qua facile ipſa a Cerebro divellebatur. Rari certe habet quidpiam haec Cadaveris Sectio, & paene monſtroſi, praeſertim Craſſities illa ingens Ventriculi, vbi calloſum illud Vlcus repertum eſt.

In quibusdam Animantibus Os quoddam in Corde reperiri Anatomicis notum eſt, & hoc praeſertim Os in Bove, & in Cervo reperitur, at mirum erit, & plane monſtroſum ſi Os reperiatur in Homine, & quidem ſi huiusmodi Os non ad Baſim Cordis intra Ventriculorum ſeptum, vt in iis Brutis, ſed ad Mucronem. At in Aedituo quodam noſtro viro quinquagenario, & vinolento, qui hydrope hoc anno milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo octavo a. d. III. No-

Digitized by Google

nas Ianuarias ex ictu ad Pectus periit; repertus eſt oſſeus circulus ſatis durus ad mucronem Cordis, qui Circulus fundum ſiniſtri Ventriculi Cordis obſepiebat. Pericardium adhaerebat in hoc Homine ad Cor, ut ſaepenumero adhaereſcere inveni in iis, qui ictu gravi ſternum ad corpus aliquod durum alliſerunt, vt ex eo ictu morbos magnos contraxerint, Tabem videlicet, Aortae Aneurismata, & Pectoris Hydropem, vt Aedituus noſter, qui non tantum Pectoris Hydrope, ſed vniverſali aqua intercute tribus menſibus poſt ictum illum gravem interiit, cuius cadaver a nobis Arimini in Noſocomio diſſectum eſt.

Ossa in Corde quorumdam Animalium reperiri naturaliter iam in ſuperiori Hiſtoria vidimus, item praeternaturaliter repertum eſt Os in Corde ad mucronem, vt ibidem vidimus in cadavere Aeditui illius. Aſt Os reperiri vbi Glandula eſt, non tam frequenter obſervatur. Glandulae enim potius in lapides, & in materiam tofaceam gypſeamque faceſſunt, quam in oſſeam. Verum Senis in Etruria quum eſſemus, & Anatomen ibi publice primo loco profiteremur Nonis Apriliis anno quadrageſimo ſecundo ſupra milleſimum ſeptingenteſimum in Noſocomio illius Vrbis Glandulam Thyroideam in parte dextra induratam, & plane oſſeam invenimus in Viro quinquagenario, cuius Cadaver ſecuimus. Pars iſta oſſea ovum columbinum refert, & extrinſe-

cus echinata eſt, ſeu pluribus tuberculis oſſeis & ſcabroſis inſtructa. Serra diſſectum hoc oſſeum tuberculum excavatum apparuit, ſed non perfecte. Prominentiae enim quaedam valde exſtantes in eius Cavo cernuntur, vt cernere licet in figura II. Tabula IV. ſub littera *a*. Haec enim figura Glandulam diſſectam, ſeu dimidium Glandulae repraeſentat, quemadmodum Figura I. Glandulam integram, ſeu Tumorem integrum oſſeum in Glandula oſtendit, quem apud me adſervo. Exoſtoſes igitur fiunt & in Glandulis; quod obſervaſſe etiam nemini in hac eadem Glandula Thyroidea quindecim abhinc annis circiter Bononiae apud Ludovicum Bonazzolium Proſectorem Publicum in Archigymnaſio veſtro Bononienſi, & amicum noſtrum. Duae enim Glandulae Thyroideae illo anno in publicis Diſſectionibus vitiatae adductae fuerunt, quarum vna ovi gallinacei magnitudine erat, & intus liquorem melli ſimilem continebat, vti ſolet reperiri in hoc tumore, quem Bronchocelem appellant, bene ne, an male Chirurgi viderint; altera vero magnitudine nucis iuglandis cernebatur, & oſſea erat, vt noſtra, quam Senis in Etruria obſervavimus, & vtraque, ni fallor, in parte dextera vtriusque cadaveris, vt in noſtra Senenſi. An praeter Exoſtoſin in Glandulis concludendum etiam ſit Thyroideam Glandulam duplicem eſſe, & non vnicam, in duas ſcilicet partes maiores vnico iſthmo

Digitized by Google

mo coniunctas, vt aliqui Anatomici, & quidem ſollertiores contendunt, alii viderint. Vnica enim ſi eſt, cur vniverſa eodem morbo non inficitur? Sed tantum in parte dextera, vt in tribus noſtris exemplis accidit? Verum iſthmus fortaſſe impedit, quominus vis morbi in vtramque partem ſerpat.

Membranas quoque in oſſeam naturam faceſſere, & appendices oſſeas habere non tam facile anatome reperitur. Cartilaginibus enim, Tendinibusque id peculiare eſt, vt oſſeam naturam ſenio induant. At in Cadavere Renati Maſſae Neapolitani viri quinquagenarii, & Vrbis noſtrae Arimini Flaminis repertum eſt Os durae Matri & Proceſſui eius Falcato arcte haerens, Criſtaeque Galli ſuperincumbens a ſodali noſtro Gregorio Barbette Bononienſi Arimini quondam Medico, & Chirurgo, & nunc merito Vrbeveteris Medico Primario, cuius Flaminis cadaver Idibus Iuniis anno milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo quarto ſecuerat. Id Os, quod mihi poſt meum reditum ex Etruria dono dederat, vt in muſéolo meo adſervarem Criſtae Galli, vt dixi, ſuperincumbebat, at cum ea minime erat coniunctum. Durae Matri, & Proceſſui eius Falcato tam arcte haerebat, vt pars eorum eſſe videretur. Amygdalae magnitudinis eſt, & extrinſecus convexum, at in interiori parte excavatum. Duo Foraminula in eo cernuntur, quorum

Digitized by Google

vnum *e* eſt in ventre ipſiusmet Oſſiculi; alterum vero *f* inter ipſum & duram Matrem. Quae omnia cernere licet Tabula III. Figura item III. Sub Littera enim *d* Pars externa, & convexa huius Oſſiculi exhibetur, cuius pars concava ſubtus latet. Littera *c* partem oſtendit, quae Criſtae Galli ſuperincumbebat. In *e*, & in *f* duo illa foramina deſignantur. Litterae *b.b.* portiones durae Matris repraeſentant. Littera *a* Cuſpidem Proceſſus Falcati denotat. In *g* parvus proceſſus huius Oſſiculi cernitur. Nullum plane vſum habuiſſe Oſſiculum hoc dicendum, ſed potius incommodo impedimentoque in capite fuiſſe, & ad res morboſas monſtroſasque amandandum, vt modo per me licet, qui ad Te inter huiusmodi res deſcribo.

Ossificari Arterias, ſeu Exoſtoſeis pati frequentiſſimum eſt, praeſertim in Aneuriſmatibus Aortae, in Hydrope Pectoris, & in aliis morbis chronicis, in quibus Praecordia vitiata reperiuntur, vt ſi exoſtoſeis omneis, & oſſea ſtigmata, quae in Arteriis Anatome reperi modo referre vellem, volumen ingens mihi conſcribendum eſſet. At tacere modo nolo Exoſtoſim, ſeu Oſſificationem magnam vtriusque Arteriae Coronariae Cordis, quam reperi in Cadavere Franciſci Zenghini Comitis, & Patricii Ariminenſis viri ſexagenarii, familiaeque ſuae ſupremi, quod ſecui paullo ante quam haec ederentur. Is per

annum fere variis morbis conflictatus eſt, ſed in morborum initio maxime Palpitationi Cordis obnoxius erat. Sectione eius Cadaveris Cor maximum apparuit, & praecipue Auricula dextra Cordis, quae ampliſſima, & robuſtiſſima cernebatur. Arteria Coronaria dextra Cordis *e* [*Videſis Fig. IV. Tab. III.*] ea nempe, quae ſtatim a ſuo exitu ab Aorta plures ramos emittit tota oſſea erat, tum in ſeipſa, tum in ſuis ramis *ffff*. Altera vero Arteria Coronaria *g*, quam ſiniſtram voco, [*eadem figura*], quae ramum directum emittit per ſuperficiem Cordis oſſea tantum erat in trunco, at in reliquis ramis ſuis minoribus conſiſtentiae ordinariae reperta eſt. Arteria Aorta, cuius ſegmentum delineatum eſt hic *a. a. a. a.* [*eadem figura*] oſſea in multis locis cernebatur, & praeſertim poſt curvaturam. Ex Aortae Curvatura Rami quattuor Arteriarum prodibant, & non tres. Ramulus nempe exibat a Curvatura inter Carotidem ſiniſtram, ſubclaviamque item ſiniſtram, quod ſingulare, vt noſti, quoque eſt, quod tamen interdum praeter ordinem in aliis Cadaveribus obſervavi. In Pectoris Cavernis [ſectionem enim vniverſam huius Cadaveris hic deſcribam] aqua reperiebatur, vt & in Abdominis Cavo, ſed non multa; manus & pedes aliquantum tumebant, quare Hydrope Pectoris praecipue laboraſſe dicendum eſt, vti laborant plerumque ii omnes, quibus Praecordia,

vt huic noſtro, vitiata ſunt. Pulmones, & praeſertim lobus eorum dexter, labefactati erant, & aliqua ſanie referti. In Abdomine Omentum paene obliteratum apparuit. Iecur vero ſanum vna cum ſua Veſicula fellea, quae recurva erat in ſuo collo, & funiculi inſtar retorta, vti ſolet eſſe in Hominibus, & Valvulis illis ſemilunaribus & cochleatis erat inſtructa, vt Heiſterus, & ego iam alias, vt noſti, docuimus. Lien aliquanto amplior erat quam ſoleat, & ad Peritonaeum arcte haerebat adhaeſione interdum oſſea. In Rene dextro decem calculos invenimus variae magnitudinis, & figurae, quorum duo erant maiores, & olivam fere aequabant, & olim fuiſſe vniti inter ſe videbantur. In Veſica vrinaria Lotium copioſum repertum eſt, quod compreſſione aegre prodibat per vrethram. Ceterum, quamvis aeger difficultate vrinae a multis annis laboraſſet, tamen eius Veſica una cum Vrethra ſana apparuit, & calculus nullus in Veſica repertus eſt. Hydrocele in parte dextera Scroti erat, & in tunica vaginali teſticuli dextri materies quaedam reperta eſt cartilaginea, in qua tuberculus durus erat ciceris magnitudine, qui Calculus videbatur, ſed Meliceris erat. Intra Cranium copia aliqua laticis ſeroſi reperta eſt, & praeſertim intra Ventriculos Cerebri. Ex Hiſtoria huius Sectionis praeter Arterias illas Coronarias Cordis, quae maxima ex parte oſſeae apparuerunt,

Digitized by Google

& praeter exoſtoſeis varias in Aorta, exoſtoſim, ſeu oſſificationem etiam vidimus in membrana Lienis, quod ſingulare admodum eſt, & praeter naturam, morboque genitum. Item ſingulare eſt, & praeter naturam, quattuor Arterias ex Aortae Curvatura prodire, & non tres tantum, quod ex conformatione naturali id accidiſſe dicendum eſt, vt in ſedigitis ceteriſque partibus redundantibus contingit.

Dies plane me deficeret, & patientia tua fortaſſe nimis abuterer, Putei Amiciſſime, ſi deſcribendo narrare vellem Monſtroſa vniverſa huius generis, quae in Cadaveribus reperi, quare hiſce Rebus finem faciam; Verum Coronidis loco, vt aiunt, in fine huius Epiſtolae Hiſtoriam non praeteribo Phoſphori cuiusdam admirabilis, quem Mercator noſter ex ſuis veſtibus emittit, vt Principes Viri eum ad ſe acciri, & effectum hunc plane mirum conſpicere voluerint. Vir is eſt, Paullus Rinaldus nomine, annos natus triginta duos, ſanus, & boni habitus, quamquam aliquibus levibus affectionibus hypochondriacis obnoxius, vt adſtrictione alvi praeſertim, & flatibus, vt huiusmodi homines ſolent, laboret. Is praeterito Ianuario huius anni ad Nundinas Recinatenſes cum aliis Mercatoribus ivit, & ibi moratus eſt, vti ſolent, per vniverſum ferme illum Ianuarium menſem. Nix multa hoc anno illo menſe in noſtris regionibus cecidit, vt tan-

tam vmquam cecidiſſe nulli memoria teneant. Tempore rigidae illius Tempeſtatis noctu dum lectum peteret, & lucerna caſu exſtincta eſſet animadvertit ex ſuis interioribus veſtibus ſcintillas, & lumen prodire, ſi veſtes inter ſe, vel manibus confricaret; id repetit frequenter, & cum ſui, ſociorumque ſuorum admiratione per vniverſum tempus, quo Helviae Recinae moratus eſt, ſemper noctu ſcintillas, flammamque rubentem ex ſuis veſtibus interioribus prodire conſpexit. Circa finem Ianuarii Ariminum reverſus eſt, & in omnibus vrbibus, quae Ariminum inter, & Helviam Recinam interiaceant ſemper mirabile hoc φαινόμενον ex ſuis veſtibus obſervavit, at minus eſſe conſpexit iis diebus, quibus humidior erat aër, quam quando dies ſicca, & ſudum eſſet coelum. Arimini ſaepe apud me noctu fuit, & interdum Phoſphorus ille tam lucidus erat & ſplendens, vt mercurialis Phoſphorus lucidiſſimus, qui apud me erat in concurſu eius, qui ex veſtibus internis huius hominis prodibat, velut pallidum Lunae lumen, coram rubente Sole appareret. Obſervavimus quoque, ſi interula eſſet candida, & minime ſuccida tunc effectum magis conſpicuum edere; Item, vt dixi, in diebus ſerenis magis hunc effectum cerni, quam in diebus nubilis, & pluvioſis. Item ſi aliquo itinere eſſet defatigatus, & calefactus veſtes eius frictione magis ſcintillabant, & rubentem flam-

Digitized by Google

mam, innocuam tamen, ſemper edebant . Hoc pacto effectus iſte procedit, & hoc Vere, ſed multo minor, quam modo elapſa Hyeme, & dies, ſi nubila humidaque ſit, tunc effectus nullus, vel plane minimus eſt. Haec ſunt, mi Putei, quae de Monſtris, Monſtroſisque quibusdam ad Te ſcribere, & figuris inluſtrare habui, quas ad calcem huius Epiſtolae cum eorum explicatione adiungo. Vale. Datis Arimino Pridie Kalendas Maias Anno a Chriſto nato CIƆIƆCCXLVIII.

FIGURARUM EXPLICATIO.

Tab. I.

Fig. I. Aeluri duplicati corporis, ſed vnico Capite ex parte anteriori conſpectus.

A. Aeluri Caput vnicum, ſed ad mentum diſsectum, ſeu duplici mento conſtans, duplicique mandibula inferiori, in qua bifida lingua continebatur.

a. a. Funiculi duo Vmbilicales.

b. b. Pedes anteriores ſuperioresque in parte anteriori.

c. c. c. c. Pedes quattuor poſteriores.

Fig. II. Conſpectus Aeluri ex parte poſteriori.

a. a. Pedes duo ſuperiores, qui dorſo erant infixi.

b. b. Duo alii Pedes ſuperiores in parte anteriori.

Fig. III. Vituli Bicipitis conſpectus.

Fig. IV. Linguarum Vituli Bicipitis Conſpectus vna cum Larynge & Portione Oſſis Hyoidis, & Tracheae.

a. a. Linguae geminatae Vituli Bicipitis, quae ad Baſim vniebantur, & papillas multas aſperas ſingulae oſtendebant, vt in omnibus Vitulis.

b. b. Portiones Oſsis Hyoidis.

c. Laryngis oſtium.

d. Tracheae Portio.

Digitized by Google

TAB. II.

Fig. I. Conſpectus Segmenti Ventriculi, in cuius fundo verſus Pylorum Vlcus calloſum, & profundum conſpiciebatur.

a.a.a. Labia calloſa Vlceris.

b. Duodeni Portio.

c.c. Ventriculi Portiones illaeſae.

d.d. Ventriculi Portiones vitiatae, ſeu craſſiores factae.

e.f. Duae Glandulae fundo Ventriculi in parte exteriori haerentes Amygdalae, vel Anacardi magnitudine.

Fig. II. Hepatis fruſtulum Glandulis conſpicuis, ſeu parvulis Tuberculis refertiſſimum.

Fig. III. Melonis monſtroſi, ſeu duplicis conſpectus, cuius Melonis Pediculus, Corpus, & Caput duplicia extrinſecus, & intrinſecus apparebant.

Fig. IV. Melonis per medium difsecti Conſpectus.

a. Pediculus difsectus, & manifeſto duplex.

b. Sepimentum, quo Ventres Melonis dirimebantur.

c.c. Loculi, in quibus ſemina matura vtriusque Melonis reperiebantur.

Fig. V. Ovum Gallinae monſtroſum oblongum, & recurvum.

Digitized by Google

TAB. III.

Fig. I. Glandula Thyroidea dextera, ſeu Glandulae Thyroideae pars dextera oſſea, & variis in locis aſpera, ſeu echinata, figura ovum columbinum referens.

Fig. II. Eadem Glandula Thyroidea oſſea diſſecta, & intus cava.

a. Prominentiae oſſeae in Glandulae Cavo exſtantes.

Fig. III. Os repertum ſuprà Criſtam Galli, & ad duram Matrem adhaerens.

a. Cuſpis Proceſſus Falcati durae Menyngis.

b. b. Portiones durae Menyngis.

c. Pars Oſſis ſuperincumbens Criſtae Galli.

d. Pars Convexa Oſſis huius, cuius Pars concava intus latet.

e. Parvum foramen in Oſſiculo.

f. Alterum parvum foramen inter Oſſiculum, & duram Matrem.

g. Proceſſus huius Oſſiculi.

Fig. IV. Portio Arteriae Aortae cum Truncis, & Ramis Arteriarum Coronariarum Cordis oſſificatis.

a. a. a. a. Segmentum Arteriae Aortae apertum.

b. Valvula Semilunaris, ſeu Sigmoidea, e cuius Cavo nulla prodit Arteria Coronaria.

c. Valvula Sigmoidea ſub qua prodit ex Arteria Aorta Truncus dexter Arteriae Coronariae, qui Truncus maior eſt ſiniſtro, & ſtatim in plures Ramos diſpeſcitur, qui omnes in hoc cadavere erant oſſei.

. Valvula Sigmoidea altera, ſub qua prodit ſiniſter Truncus Arteriae Coronariae, qui recta per Cor incedit, & qui oſſeus erat in hoc Cadavere.

e. Truncus Arteriae Coronariae dextrae.

f. f. f. f. Ramuli varii Trunci dextri Arteriae Coronariae oſſei omnes.

h. h. Duo Ramuli Arteriae Coronariae ſiniſtrae oſſei, qui tamen membranacei eſſe incipiebant in extremitate.

i. i. Foramina, ex quibus prodeunt ex Arteria Aorta Arteriae Coronariae.

Digitized by Google

Fig. V. Conſpectus Oſſis Hyoidis vna cum Cartilagine Thyroidea.

a. Baſis Oſſis Hyoidis.

b.b. Cornua Oſſis Hyoidis.

c.c. Oſſicula duo Avenae figura ſeptem lineas pariſienſes longa inter Baſim, & Cornua Oſſis Hyoidis conlocata.

d.d. Ligamentum connectens Cornua Oſſis Hyoidis cum Appendicibus Cartilaginis Thyroideae, in quo Ligamento frequenter Oſſiculum reperi Grani Hordei magnitudine.

e. Pars anterior Cartilaginis Thyroidis.

f.f. Proceſſus Superiores Cartilaginis Thyroidis, quibuscum iunguntur per Ligamenta Cornua Oſſis Hyoidis.

g.g. Proceſsus inferiores Cartilaginis Thyroidis.

Fig. VI. Segmentum Cornu Oſſis Hyoidis vna cum Segmento Proceſſu Cartilaginis Thyroidis, inter quae Oſſiculum *a* reperitur.

b. Segmentum Cornu Oſſis Hyoidis.

a. Oſſiculum Hordei decorticati magnitudine, & figura dependens a Cornu Oſſis Hyoidis, & Proceſsui Thyroidis alligatum.

c. Segmentum Proceſsus ſuperioris Cartilaginis Thyroideae.

Fig. VII. Pes Capi octo annorum cum Calcare inſignis magnitudinis.

a.a. Calcar corneae naturae, cuius longitudo aequat quinque digitos pariſienſes cum ſeptem lineis.

b.b.b. Vngues diſtorti digitorum Capi.

c. Vnguis naturalis.

Fig. VIII. Pes naturalis Galli Gallinacei, ſed qui praeternaturaliter Digitum redundantem habet.

a. Digitus redundans.

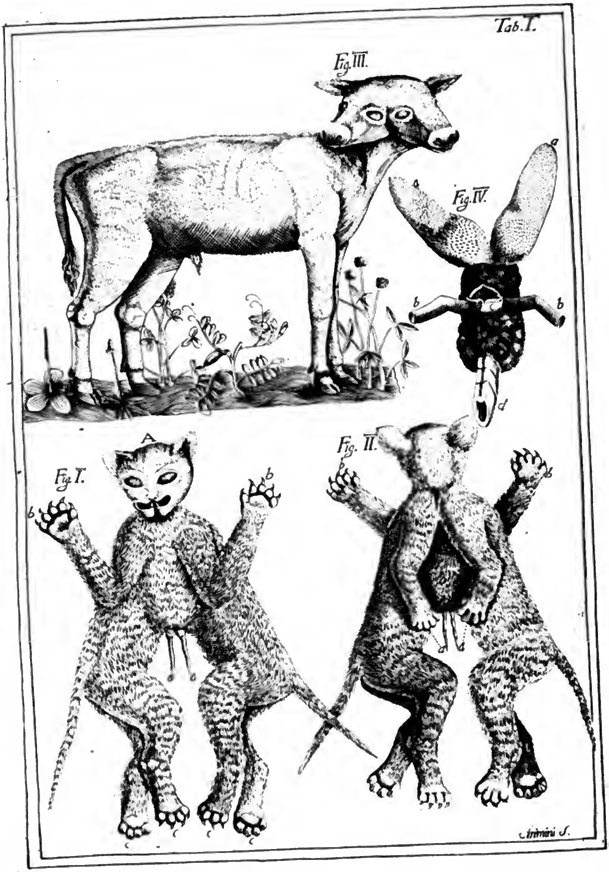
b.b.b.b. Digiti cum Vnguibus naturalibus.

c. Calcar naturalis in Gallis Capiſque iunioribus.

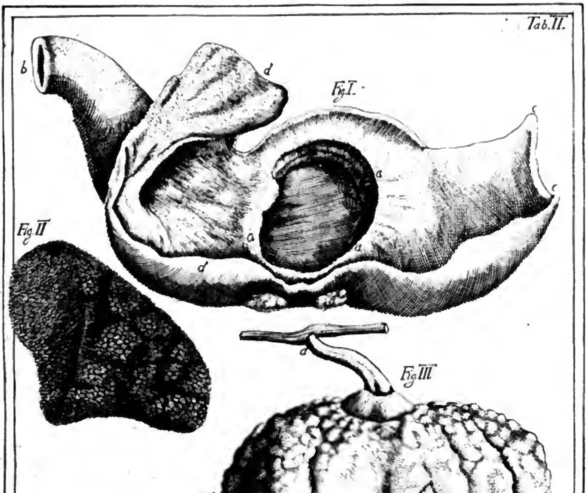
99 933109

Google

Digitized by Google

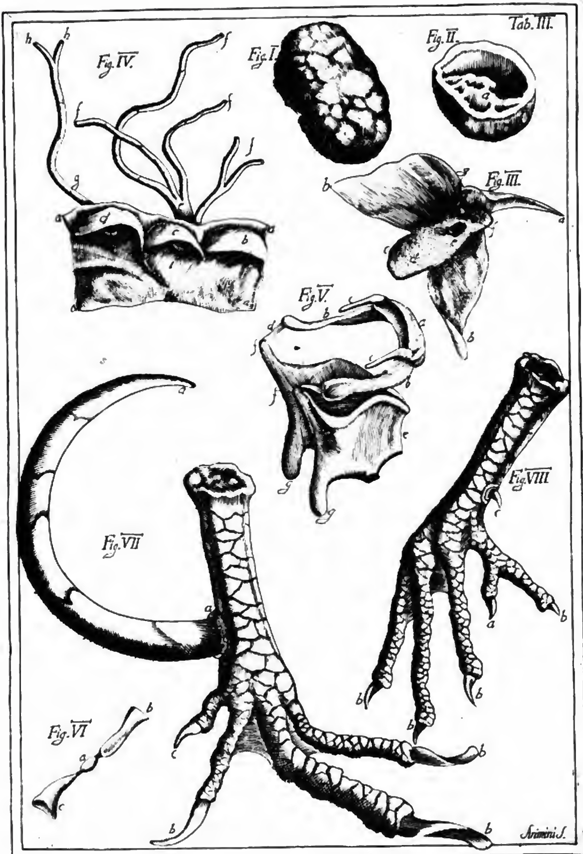

Google

Google

Digitized by Google

Digitized by Google